

बिडालपद m. ein best. Gewicht, = कर्ष ÇABDAM. im ÇKDr. ÇÄRÑG. SAMU. 1, 17. °क n. dass. Suçr. 1, 146, 19. Verz. d. Oxf. H. 307, b, 5.

बिडालत्रतिक adj. die Art der Katze habend, falsch H. an. 3, 163. — Vgl. वैडालत्रतिका.

बिडालात् adj. katzenäugig; m. N. pr. eines Räkhasa R. 6, 74, 5.

बिन्दु 1) in der Mystik der Çaiwa bildet बिन्दु einen Theil der Māja SARVADARÇANAS. 88, 22. — 3) Sāh. D. 317. 319.

बिन्दुक am Ende eines adj. comp. (f. आ) = बिन्दु 1) d. i. Anusvāra Ind. St. 9, 112. = बिन्दु 3) Sāh. D. 278.

बिम्बयु hungry; °देष्ट्रिन् VARĀH. Brh. S. 19, 1.

बिभित्सा das Verlangen zu zerstören: भेदिका बिभित्सा वा रुदस्य (subj.) जगतः (obj.) Siddh. K. zu P. 2, 3, 66.

बिम्ब 3) प्रभवति शुचिर्विम्बोद्धृष्टे मणिर्व मृदा चयः UTTARĀMĀK. 27, 8 (33, 18). Z. 2. fgg. vgl. उमौ रामस्य सदूशी विम्बाद्विम्बोद्धृष्टौ R. 7, 94, 13.

विराल und विलाल m. = बिडाल Katze Comm. zu AK. im ÇKDr.

बित्त्व 1) आत्मैर्भद्रियारीन्वित्त्वं बित्त्वेन भेद्य MBh. 12, 3913.

बिल्वपत्रस्य adj. aus Bilva-Blättern bestehend: कटीनिवसन KATH. 101, 355.

बिसिनी, °पत्त KATH. 35, 62. MĀLATIM. 51, 5. 69, 4.

बोड 1) b) am Ende hinzuzufügen Sāh. D. 317. sg.

बोडका vgl. भट्ठ.

बोडपूर, °क m. der Baum HARIV. 12680. n. die Frucht KATH. 33, 58.

बोभत्स 1) MĀLATIM. 78, 14. UTTARĀMĀK. 77, 11 (99, 9). श्रति 21, 15 (29, 2). — 3) सबोभत्सम् adv. MĀLATIM. 61, 7.

बुक्ता, °महीयति = बुक्तराय Sāj. in der Einl. zu TAITT. ÅR.

बुद्धि 3) कर्म° adj. der des Menschen Arbeit anerkennt, der die menschliche Anstrengung für das Wahre hält MBh. 3, 1214. — Vgl. महा०.

बुद्धिक्षाया (बुद्धि + छा०) f. Reflex des Verstandes auf die Seele (die nur scheinbar affiziert wird) SARVADARÇANAS. 133, 4. 135, 7.

बुद्धिप्रभ m. N. pr. eines Fürsten KATH. 66, 136.

बुद्धिमतिका f. N. pr. eines Frauenzimmers Sāh. D. 164, 4 (VENIS.).

बुद्धिगरीर m. N. pr. eines Mannes KATH. 73, 68. 151.

बुद्धिगतिन् KATH. 60, 250.

बुद्धुर 1) UTTARĀMĀK. 68, 12 (88, 3). मयि बोधान्वयी स्वच्छे तुच्छे १५ विश्वबुद्धुः die Wasserblase Welt ÇÄNTIC. in ÇATAKĀY. 40.

1. बुद्धु 3) b) Z. 2. sg. zu MBh. 12, 9667 vgl. 5, 1382. — caus. erwecken so v. a. wieder lebendig machen KATH. 33, 181. erregen (einen Wohlgeruch) VARĀH. Brh. S. 77, 27. — desid.: तत्रा वर्णय — क्रियायोगं बुद्धुत्साम् BHAG. P. 12, 11, 3.

— अव erwachen R. ed. Ser. 2, 72, 50 (nach BENFEV).

— उद्, उद्भुद् aufgeblüht HALJ. 2, 32. Am Schlusse nach 62, 8, 11 hinzuzufügen 243.

बुमुत्सा BHAG. P. 10, 69, 36. mit acc. 68, 16.

बुरुड m. Korbmacher, Mattenflechter Schol. zu BHAG. P. 11, 17, 48. बुरुड und बुरुड im Mahrattischen.

बृहण 1) भोजन KATH. 32, 159.

बृहच्छु f. eine best. Gemüsepflanze, = महाच्छु RICAN. im ÇKDr. u. d. letzten W.

V. Theil.

बृहृत्तात् m. N. pr. eines best. mythischen Wesens VARĀH. Brh. S. 33, 44, 33.

बृहृत्, तदा एतद्व्यादयं बृहृत्तात् Ind. St. 9, 164.

बृहृत्संहिता auch Titel eines philosophischen Werkes SARVADARÇANAS. 73, 4.

बृहृत्सेन 1) eines Sohnes des Kṛṣṇa BHAG. P. 10, 61, 17.

बृहृदानु 2) d) N. pr. eines Sohnes des Kṛṣṇa BHAG. P. 10, 61, 10.

1. बृहृद्रथ, lies m. ein gewaltiger Held und vgl. 1. महारथ 2).

2. बृहृद्रथ 1) ein Maurja BHAG. P. 12, 1, 14.

बृहृद्रत् n. das grosse Gelübde, das Gelübde der Keuschheit: °धर्म BHAG. P. 12, 8, 8.

बृहृनिर्वाणातत्त्वं vgl. महानिर्वाणातत्त्वं u. महानिर्वाणा.

बृहृस्पति 1) Āñgirasa, Verfasser von RV. 10, 71. sg. Laukja — von 10, 72.

बृहिदित्यय partic. fut. pass. vom intens. von 1. भिद् P. 6, 4, 49, Sch.

वैडाल (von विडाल) adj. der Katze eigen: यस्य धर्मधृतो नित्यं सुराधृत् (सुरधृत् Comm. zu VP. 3, 18 im ÇKDr. u. वैडालत्रतिक; शक्रधृत् JAMA in DĀNĀSĀGARA nach ÇKDr. u. वैडालत्रत) इवाच्छ्रुतः। प्रकृत्वानि च पापानि वैडालं नाम तद्रतम् || MBh. 5, 5420. 5448.

वैडालत्रति adj. = वैडालत्रतिक गतिधृत् im ÇKDr.

वैडालत्रतिक (von वै० + त्रत) adj. das Verfahren der Katze befolgend, falsch TRIK. 2, 7, 13. MED. t. 43. M. 4, 30. 192. SPR. 4249. VP. 3, 18 im ÇKDr. MĀRK. P. 30, 58.

वैडालत्रतिन् adj. dass. KŪRMA-P., UPARIH. 5 im ÇKDr.

वैदल 2) b) Suçr. 1, 161, 20. 197, 14. 230, 1. 233, 4. 2, 437, 15. — 3) n. Korb oder dergl. Suçr. 1, 240, 10.

वैदलिक (von वैदल) adj. zu den Hülsenfrüchten gehörig Suçr. 1, 199, 12.

बोडर, füge Wahrnehmer, Auffasser und Sāh. D. 268 hinzu.

बोध 2) a) das Erwachen von Blüthen so v. a. Aufblühen Verz. d. Oxf. H. 76, a, No. 130. von Wohlgerüchen so v. a. Erregung VARĀH. Brh. S. 77, 11, 16. — Vgl. मुग्ध, मु०.

बोधक 1) a) Sāh. D. 269. BHAG. P. 11, 3, 36. Etwas lehrend SARVADARÇANAS. 139, 13. — c) weekend: रात्रोधका वन्दिनः R. 7, 37, 2.

बोधकत् n. nom. abstr. von बोधक 1) a) SARVADARÇANAS. 5, 3, 134, 17.

बोधिचित्विवरण SARVADARÇANAS. 23, 6.

बोधन 4) b) मलस्य auch SARVADARÇANAS. 170, 10, 19. — d) Sāh. D. 117, 14. sg. 270. Füge das Wahrnehmenlassen, Erkennenlassen hinzu.

बोधितर् Lehrer, Urheber einer Lehre SARVADARÇANAS. 9, 5.

बोधायन SARVADARÇANAS. 36, 10.

बोधि 1) m.: परं बोधिमवापतु: KATH. 72, 308.

बोधिन् 2) wahrnehmen —, erkennen lassend Sāh. D. 118, 1.

बोधिसत्त्व, °सत्त्वांश KATH. 63, 2, 45. °सत्त्वता 72, 233.

बोध्य Z. 3 lies b) st. 2). 1) a) Sāh. D. 122, 12. — 2) BHAG. P. 12, 6, 53.

बोद्ध, °धिकार Titel einer Schrift HALL 81. °धिकारगादाधरी, °धिकारगुणानन्दी, °धिकारदीधिति Titel von Commentaren 82.

बोद्ध (von बुद्धि) adj. dem Verstand angehörend SARVADARÇANAS. 135, 8.

ब्रह्म 1) Sonne: ब्रह्मस्य पिष्टपम् (vgl. u. विष्ट) M. 4, 231.

ब्रह्म n. = 1. ब्रह्मन् 6) R. 7, 109, 4. — Vgl. महा०.